

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Девня, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **ДИМИТЪР В. ВАСИЛЕВ**

при участието на секретаря **АНТОАНЕТА Д. СТАНЕВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР В. ВАСИЛЕВ** Гражданско дело №
20233120100675 по описа за 2023 година

Производството по делото е по иск с основание чл.132, ал.1, т.2 СК и в условията
на евентуалност иск с правно основание чл.127, ал.2 СК.

Ищецът по делото **К. П. П.**, ЕГН *****, излага, че ответника по делото **И. В. И.**, ЕГН *****, били във фактическо съжителство от 2019г, по време на което се родило детето **С. И. И.** с ЕГН *. Твърди, че четири месеца след раждането на дъщеря му ответникът заминал в чужбина за продължителна командировка, през което време не се интересувал как расте детето му, има ли някакви нужди. Излага, че след завръщането си в страната в средата на месеца Август 2022г. ответникът напуснал жилището, което обитавал с ищцата и оттогава не се е интересувал от детето си, не е полагал грижи за нея, не е осъществявал контакти, никога не е давал средства за нейното отглеждане

В срока за отговор на исковата молба е постъпил такъв чрез упълномощения от ответника адв. **Бл. Г.**. Излага се, че професионалните ангажименти на бащата са го възпрепятствали да полага преки грижи за дъщеря си. Твърди се, че до фактическата раздяла между страните ответникът е предоставял парична сума на ищцата, която била връщана от последната с мотива, че не може да замести лично присъствие и грижа на бащата за детето. Излага, че ищцата изцяло игнорирала ответника от живота на детето му, което отношения оскърбило ответника и той се дистанцирал на свой ред както от ищцата, така и от детето си. Не се оспорва желанието на ищцата да ѝ се присъдят родителските права по отношение детето на страните.

Представителят на РП Варна, Териториален отдел в гр. Девня, заявява становище за неоснователност на иска.

ДСП Варна и ДСП Вълчи дол не изпращат представител в с.з., представят социални проучвания .

От приетото по делото копие на удостоверение за раждане се установява, че детето С. И. И. е родено на 31.01.2022г. и негови родители са страните по делото

Представени са и други писмени доказателства относно доходи на ищцата К. П. П., здравословно състояние на детето С. И. И. и проведени курсове и обучения на детето С. И. И.

Ангажирани са и гласни доказателства от ищцата чрез изслушване на един свидетел. В своите изявления пред съда свидетеля П. К. П., баща на ищцата, излага, че дъщеря му живеела с ответника известно време, след това се родила внучката му и няколко месеца по-късно се разделили. Твърди, че към момента дъщеря му отглежда внучката му, с бащата И. нито дъщеря му, нито внучката поддържат никакви контакти. Излага, че И. не е правил, доколкото знае, опити да се свърже с дъщеря му, за да се интересува за детето и не е изпращал финансови средства. Явства, че бащата присъствал при изписването на детето, на свидетеля не му е известно, да е присъствал на консултации. Твърди, че И. не го е търсил за да осъществи контакти с детето си. Излага, че заедно със съпругата си помагат в отглеждането на детето. На свидетеля не му е известно, дъщеря му дали е търсила контакт с бащата, не знае, дали е посещавал в детската градина детето, но свидетелят два пъти е бил на мястото на бащата, когато е било нужно да бъде в детската градина. Заявява, че има телефона на И., но не желае, да се меси в отношенията им, решенията ги взема дъщеря му. Излага, че доколкото знае, бащата на детето не е закупувал на детето нищо откакто се е родила, не знае, да му е присъждана издръжка. Твърди, че не знае, къде живее бащата, излага, че същият работи на летището, дъщеря му не го е търсила за парични помощи, или когато детето е имало проблеми, винаги се обаждала на майка си. Доколкото знае, отношенията между дъщеря му и И. са влошени. Свидетелят не познава родителите на бащата и не знае, те да са търсили детето.

При своето изслушване от съда родителят, чието лишаване от права се иска, заяви, че е съгласен с всичко изнесено от свидетеля Петров и няма възражения. Съгласен е да бъдат присъдени родителските права на дъщеря му на майка ѝ, както и да живее при нея. Счита, че би могъл да дава минималната издръжка. Излага, че след като се разделили с майката, не е правил опити да се интересува от детето, защото с майката на детето имали проблеми с комуникацията. Отдалечили се един от друг, вследствие на което той искал да замина в чужбина, но му се удължило малко повече и тогава му станало ясно, че просто не се получават нещата, защото нищо не се променило в отношенията им с фактическата раздяла, въпреки че имали дете. На въпрос на адв. Йотова ответникът отговаря, че не би казал, че изпитва емоционална близост към детето.

В съобщение с изх. № от 25.10.2023г. от ДСП Вълчи дол излагат, че е посетен

посочения в исковата молба адрес: в гр. В. д., ул. "А. С." №**, общ. В. д. и проведен разговор с г-жа И. П. - баба на детето по майчина линия. Същата споделила, че дъщеря ѝ К. П. и детето С., живеят в гр. Варна. Проведен бил телефонен разговор с г-жа П. - майка на детето, която потвърждава посоченото в исковата молба. Двамата родители К. П. П. и И. В. И. са съжителствали без брак около четири години. От съжителството им в началото на 2022 год. се ражда детето С. И. И. ЕГН *****. Когато детето е било на четири месеца родителите се разделят и до момента живеят така. Грижите за детето С. се полагат от майката и нейните родители в семейна среда. Детето е в добро общо здравословно състояние. Има направен избор на личен лекар в гр. Варна. Развива се в нормите за възрастта си. Няма данни за психически или физически увреждания. Детето има поставени всички ваксини и имунизации, редовно се извършват профилактични прегледи. Детето С. посещава частна детска ясла два пъти в седмицата, заедно с майка си. Г-жа П. и детето живеят в собствено жилище в гр. Варна, където има създадени много добри социално - битови условия. Грижите полагани от нея по отношение на неговото отглеждане и възпитание са адекватни на потребностите му и гарантират нормалното му развитие. Майката осигурява напълно всички физиологични потребности на детето от дом, рационално хранене, подходящо облекло, топлина, добра лична хигиена. Задоволени са всички базови потребности на детето на много добро ниво. В настоящия момент г-жа П. е в отпуск по майчинство. Когато се налага помощ за детето ѝ оказват нейните родители, с които то има изградена силна емоционална връзка. Г-жа П. сподели, че г-н И. по никакъв начин не е правил опити да се свързва с нея, за да се интересува за детето.

В съобщение с изх. № от 10.01.2024г. от ДСП Варна излагат, че майката и детето живеят на адрес: ул. "М.", № ***, вх. *, ет. *, ап. *, гр. В.. В. в жилище, собственост на родителите на госпожа П.. Хигиенно битовите условия са много добри. Обзавеждането е съвременно и функционално, детето има и свой кът. Госпожа П. към момента е в отпуск по майчинство с месечен доход около 800 лв, като разчита на финансова помощ на своите родители. Преди да излезе в отпуск по майчинство, е работила в дентална клиника като дентален лекар, възнамерява да се върне скоро на работа след адаптацията на детето в детското заведение. Господин П. не изплаща издръжка. По данни на г-жа П., детето общува единствено с роднините си по майчина линия. Майката информира, че не поддържа връзка с родителите на господин И., от тяхна страна не са инициирани срещи или разговор с нея и детето. Майката показва, че приоритетно и емоционално е ориентирана да полага основно грижи за детето си. По нейни данни дъщеря ѝ не разпознава господин И. като родител. Грижите полагани от нея по отношение на отглеждане и възпитание на детето са адекватни на потребностите му и гарантират нормалното му развитие. Майката осигурява напълно всички физиологични потребности на детето си от дом, рационално хранене, подходящо облекло, топлина, добра лична хигиена. Задоволени са всички базови потребности на детето на много добро ниво. С. е усмихнато, спокойно, лъчезарно, общително дете, видимо се чувства добре от грижите, обичта и вниманието, които майката показва и полага към нея. Майката информира, че г-н И. по никакъв начин не е правил опити да се свързва с нея, за да се интересува за детето. Двамата родители нямат комуникация помежду си. Въпреки

това госпожа П. посочва, че при заявено желание от бащата да се види с дъщеря си, тя няма нагласа да възпрепятства контакта, но желанието ѝ е това да бъде само в нейно присъствие или на нейн близък. Господин И. няма изградена емоционална връзка с дъщеря си, по данни на госпожа П., детето също не го разпознава като родител.

По делото е назначена съдебно – психологическа експертиза, вещото лице по която излага, че бащата не е проявявал интерес и не е участвал под никаква форма в живота на детето - като емоционална връзка, грижа, контакт, финансова подкрепа. Бащата сам заявява това. Веднъж заявил, че не е привързан, останал е постоянно на тази своя позиция. Не е преценил отношението си и като че ли се предпазва от среща с детето и майката. Както спрямо баща си, подкрепен от майка си, така и в случая, г-н И. без преживяване на вина, емпатия, съчувствие изоставя майката и детето и не мисли за последствията. Това говори за емоционална и изобщо - психическа незрялост, егоцентризъм, безчувственост, безотговорност към невръстната С.. Не се откриват данни за преживяване на дълг, угризения на съвестта, родителски притеснения, грижа, дори без любов, желание по някакъв начин финансово да компенсира личното си отсъствие. Родителите на г-жа П. са замествали бащата И.И. дори в детска градина. Г-н И. собственооръчно изписва съгласие по петитума в делото. Съгласен е да изплаща издръжка по МРЗ в страната. Единствено се противопоставя да му бъде определен режим на контакти с малката С., особено по начина, по който майка ѝ желае - в нейно присъствие или на друг близък, в дома ѝ. В отношенията му доминират рационални съображения и егоцентризъм в по-голяма степен, отколкото емоционална привързаност, топлина, любов. Основен обект/субект на емоционална привързаност е неговата собствена майка, която се развела с баща му и заминала на работа в Германия. Юношата И. останал още две години да живее с баща си, но преценил, че няма смисъл в това и той се разделил с баща си - „всеки по своя път“. Вече не поддържа връзка с него. От историята на неговия живот става ясно, че г-н И.И. не е възприел положителен модел на бащинска роля и родителстване. Триангулацията между майка, баща, дете в първичното му семейство не се е осъществила по здравословен начин; надделяла е майката като функция и привързаност. Не става ясно с какви очаквания г-н И. е влязъл във връзката с г-ца П. и какво го е разочаровало. Психоналитиците казват, че бащата трябва да отвоюва обратно майката от новороденото, което заема цялата ѝ любов и времето ѝ, но това не се е случило. Осв. И. И. много пъти подчертава, че „не са били един за друг“ с г-жа К. И.. Възможно е да се е чувствал непълноценен в тази връзка, тъй като тя е била с по-висок ценз - стоматолог, а той учи сега. Г-н И. е здрав - физически и психически, без зависимости към ПАВ, ориентиран е към образованието и квалификацията си. Открито и „честно“ заявява отказа си да се свързва емоционално с детето С. като сам оценява майка ѝ - К. П. за по-пригоден родител с оглед пола и възрастта на С.. В психологичната характеристика на г- н И. не са установени психопатологични отклонения, които да предполагат лечение или да бъдат пречка за изпълняване на родителски функции. Самият той заявява, че има желание някой ден да създаде свое семейство, когато се установи. От всичко това може да се направи заключение, че връзката с г-жа П. и създаването на детето С. е било едно незряло, ситуативно обусловено

решение и действие, което не е почивало на истински чувства и привързаност от негова страна . Първите трудности са подсилили присъщия му егоцентризъм и са довели до „отрезвяване“; бил е незрял за такава връзка и бащинска функция, „неустановен“, финансово нестабилен и не е бил готов да поеме отговорност като глава на семейство. Не е установено минимално изказване по посока на топли чувства, нежност, умиление, привързаност към детето, загриженост. Към майката - също. Дори минимална благодарност, че сама се е справяла до момента. Поведението на г-н И.И. може да се определи като плод на „здравословен егоизъм“. Осъзнавайки грешката си - свързване с неподходящия партньор поради собствената си незрялост и липса на позитивен модел за партньорство и бащинска функция, се дистанцира без угризения и вина. Не желае контакт с детето, не желае да развива отношения, които не почиват на истинска любов и привързаност. Има дефицит на морално-оценъчния апарат на личността. Въпреки наличието на познавателни способности - интелект, мислене, способност за решаване на умствени задачи и доминиране на рационалното над емоционалното начало , Осв. не притежава в нужната степен родителски капацитет. Не е готов и не е в състояние да предостави присъствие и грижа, начинът му на живот го прави непредвидим и несигурен като родител. Слабостта на емоционалната сфера, неспособността да изпитва любов, привързаност, емпатия, съчувствие, симпатия, постоянство в отношенията - всичко това може да постави в риск дете, оставено на негова грижа. Липсва отговорност от негова страна за последствията от собственото му поведение и особено в онази част, която засяга хора от близкото му обкръжение.

При така установеното от фактическа страна съдът стигна до следните изводи :

Родителят може да бъде лишен от родителски права, когато не полага грижи за детето, не дава издръжка, това негово поведение има траен характер и не се дължи на обективни причини. Съгласно Решение № 37/19.05.2015г. по гр. д. №4218/2015г. по описа на III гр. отд. на ВКС родителят полага грижи за детето като проявява активност и настоятелност в търсенето на контакти с него, за да развива доброто им взаимно познаване и емоционална връзка, той дължи финансови средства за отглеждането му, като не даването на издръжка без основателна причина от пълнолетния и трудоспособен родител е неизпълнение на задължението за материалното осигуряване на детето, не даването на издръжка за осигуряване живота на детето и трайното неполагане на грижи за отглеждането му сочи за дезинтересиране и пренебрегване на родителските задължения. От доказателствената съвкупност по делото се установи, че ответникът не е полагал грижи за дъщеря си след фактическата раздяла с ищцата, не е общувал с дъщеря си, не е проявявал интерес към живота ѝ и не е упражнявал родителските си права, както във връзка с отглеждането и възпитанието ѝ, така и относно представляването ѝ пред трети лица, за което на два пъти детето е било представлявано в детската градина от свидетеля П. съгласно свидетелските показания на същия. Не се установиха по делото такива обстоятелства, които да поставят бащата в обективна невъзможност да изпълнява задълженията си и да правят пасивността му приемлива от житейска и/или морална гледна точка. Няма данни и да са създавани пречки за общуване с детето или прекарване на някакво време с него.

Същевременно бащата видно от свидетелските показания и изнесеното от ДСП не участва и финансово в грижите по отглеждането му, като не се установиха по делото наличие на затруднение за това като болест или намалена работоспособност. Това пасивно поведение е с продължителност повече от една година, като няма ангажирани доказателства, че бащата и в бъдеще ще осъществява родителските си задължения, поради което може да се приеме, че поведението му се отличава с устойчивост. Съгласно Решение № 406/27.12.2011г. по гр. д. №1125/2010г. по описа на IV гр. отд. на ВКС когато не е налице обективна и основателна причина за пренебрегване на родителския дълг недаването на издръжка за осигуряване живота на детето и трайното неполагане на грижи за отглеждането му сочи за дезинтересиране и пренебрегване на родителските задължения. Така и Решение № 209/06.04.2010г. по гр. д. № 4468/2008г. по описа на IV гр. отд. на ВКС, в мотивите на което се казва, че трайното неполагане на грижи за детето и липсата на финансов или друг материален принос за отглеждането му сочи противоправно поведение на родителя и всъщност представлява цялостно неизпълнение на родителските задължения. Също в мотивите на Решение №58/16.04.2019 г. по гр.дело № 2931/2018г. по описа на IV гр. отд. на ВКС се казва, че родителят е този, който трябва да проявява настойчивост и да участва в грижите за детето, включително и в неговата издръжка, което е негово законово задължение и морална отговорност, ако намира препятствия в изпълнение на отговорностите си, следва да изисква съдействие от компетентните органи, но не и да не изпълнява своите законови задължения, като по този начин поставя в риск детето. Поради това искът се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Съгласно разпоредбата на чл.134, т.2 СК, във всички случаи на лишаване от родителски права съдът следва да определи и мерките относно личните отношения между родителя и детето. Независимо от обстоятелството, че ответника се е дезинтересирал от своето дете С., бащата трябва да има възможност да осъществява и поддържа контакт с вече навършилата 2 години негова дъщеря, а дали той ще осъществи тази възможност, е въпрос на лична преценка. С оглед на изложеното, съдът намира за подходящ в случая следния режим: първите три месеца от датата на влизане решението на съда в сила бащата да има право да вижда детето всяка първа събота от месеца от 14.00 часа до 16.00 часа по местоживее на детето в присъствието на майката или определено от нея пълнолетно лице, през следващите три месеца бащата да има право да вижда детето всяка първа събота от месеца от 14.00 часа до 16.00 часа, без да е задължително присъствието на определено лице; а след изтичането на този срок бащата следва да има правото да вижда детето всека първа събота от месеца от 10,00 часа до 16,00 часа, без да е задължително присъствието на определено лице. Предвид обстоятелството, че съгласно доказателствения материал детето почти не е контактувало с баща си и вероятно не познава същия, съда счита, че към настоящия момент не следва да се определя режим на лични контакти с преспиване, през лятото, през официалните празници и личните празници на детето, а такъв би могъл да се определи в един последващ момент при изменение на обстоятелствата.

Съгласно разпоредбата на чл. 134, ал. 1, т. 1 СК, вр. чл. 151, ал.3 СК следва да

бъде определена издръжка, дължима от лишения от родителски права, когато такава не е присъдена. От косвени доказателства - свидетелски показания и изложеното в социалния доклад се установяват данни за трудова ангажираност на бащата, същия е в трудоспособна възраст и може да се приеме, че е в състояние да реализира приходи поне в размер на минималната работна заплата за страната. Поради това съдът намира, че следва да присъди издръжка в размер, около минималния предвиден от закона или следва да бъде присъдена в полза на детето С. И. И. месечна издръжка в размер на 250 лева, считано от влизане на решението в сила до навършване на пълнолетие от детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска за времето от падежа до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на спора по главния иск по чл.132 СК съдът не дължи разглеждане на предявения в условията на евентуалност иск по чл. 127, ал.2 СК. Производството по предявения в условията на евентуалност иск с основание чл.127 А СК е прекратено на основание с протоколно определение от о.с.з. от 01.11.2023г.

С оглед изхода от производството и съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 6 от ГПК в тежест на ответника следва да бъде възложено и заплащането на 360 лева държавна такса върху присъдената издръжка в полза на ненавършилото пълнолетие дете.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА на основание чл.133, ал.1 СК от родителски права И. В. И., ЕГН *****, по отношение на малолетното дете С. И. И., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между бащата И. В. И., ЕГН *****, и малолетното му дете С. И. И., ЕГН *****, както следва: през първите три месеца от датата на влизане решението на съда в сила бащата има право да вижда детето всяка първа събота от месеца от 14.00 часа до 16.00 часа по местоживее на детето в присъствието на майката или определено от нея пълнолетно лице , през следващите три месеца бащата има право да вижда детето всяка първа събота от месеца от 14.00 часа до 16.00 часа, без да е задължително присъствието на определено лице; а след изтичането на този срок бащата има правото да вижда детето всека първа събота от месеца от 10,00 часа до 16,00 часа, без да е задължително присъствието на определено лице.

ОСЪЖДА И. В. И., ЕГН *****, да заплаща на малолетното си дете С. И. И., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 250 лева / двеста и петдесет лева /, считано от влизане на решението в сила до навършване на пълнолетие от детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със

законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА И. В. И., ЕГН *****, гр. В., ул. “ Ц. К. “ №**, ет.1, да заплати по сметка на РС Девня в полза на бюджета на съдебната власт сумата от 360 лева / триста и шестдесет лева / държавна такса върху присъдената издръжка в полза на ненавършилото пълнолетие дете.

След влизане в сила на настоящото решение, препис от същото да се изпрати на общината по постоянния адрес на родителя, за вписване на лишаването от родителски права.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Варненският окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Девня: _____